U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: Č. f. p., a. s.,** zastoupena JUDr. Lenkou Vojáčkovou, advokátkou, se sídlem Brandlova 4, Brno, proti **žalovanému: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu,** se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2002, č. j. FŘ - 7379/12/01, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2003, č. j. 38 Ca 208/2002 - 44,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shora označeným rozsudkem zamítl Městský soud v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2002, č. j. FŘ - 7379/12/01, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobkyni (dále jen „stěžovatelka“) dodatečně vyměřuje daň z příjmů právnických osob podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Proti shora uvedenému rozsudku městského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost.

Proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví je podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), možné podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence. Napadený rozsudek Městského soudu v Praze byl zaslán zástupkyni stěžovatelky a podle připojené doručenky byl uložen u provozovatele poštovních služeb dne 19. 12. 2003. Dle § 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 48b odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v tehdy platném znění, nevyzvedne-li si advokát písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení zásilky nedozvěděl, v našem případě, tedy dnem doručení rozsudku, 29. 12. 2003. Zástupkyně si písemnost osobně vyzvedla dne 2. 1. 2004, tato skutečnost již není pro běh lhůty významná. Lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka tedy mohla podat kasační stížnost do 12. 1. 2004. Kasační stížnost však byla podána prostřednictvím zástupkyně na poštu dne

14. 1. 2004, tj. opožděně a Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud se již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu